

SCHAMINÉE <<

Snelwegen

Snelwegen zijn net als luie stoelen. Niet de stoel is lui, maar degene die er in zit. En zo ook: niet de weg is snel, maar degene die er gebruik van maakt. Daaraan zal minister Schultz van Haegen gedacht hebben toen ze afgelopen week met een kilometersbrede glimlach bij de grensovergang Zandvliet in Noord-Brabant een nieuw informatiebord onthulde met daarop het magische getal 130.

Nu gun ik iedereen zijn of haar moment, ook demissionair minister Schultz, maar ik vind wel dat je een beetje bij de les moet blijven. Zij sprak bij de onthulling van een 'historische stap vooruit' (even moest ik aan Neil Armstrong denken, misschien omdat hij vorige maand overleden is), in de wetenschap dat de nieuwe maximumsnelheid de weggebruiker een tijdwinst van welgeteld één procent zal opleveren. Blijkbaar weegt dat op tegen de aantasting van natuur door meer lawaai en stikstof, de extra uitstoot van kooldioxide, toegenomen files, meer gevaar en verkeersdoden, en een verslechtering van de luchtkwaliteit door grotere hoeveelheden fijnstof die worden uitgestoten.

Veel wordt duidelijk als je de website van het ministerie van Infrastructuur en Milieu erop naslaat. Daar worden de voordelen van de invoering van de maatregel op een rijtje gezet. Eén van die voordelen is dat de mensen die harder rijden meer brandstof verbruiken en dat levert de schatkist per jaar zo'n slordige vijftig tot honderd miljoen euro extra inkomsten op. Daarvan kunnen dan weer wegen worden aangelegd, zodat we allemaal nog sneller kunnen rijden en er nog meer geld in het laadje komt, lees ik in de blik van Schultz. **© Joop Schaminée**